

Dette er vel et forslag jeg skulle hatt tid til å sende til årsmøtet dere nettopp hadde, men det får bli en sak jeg får oppfordre styret til å se nærmere på.

Jeg er mamma til Isak på 9 år. Isak er en glad gutt som liker å være med jevnaldrende, drive med ulike aktiviteter, og han elsker å mestre. Kanskje er han den som blir aller gladest når han mestrer. Og enda mer glad når han mestrer sammen med andre. Men Isak sin utfordring er at han har Down Syndrom. Det å ha Down Syndrom er i utgangspunktet ikke noe problem for Isak, men det innebærer at han er psykisk og fysisk utviklingshemmet, og ikke klarer det samme som andre barn på sin alder. Derfor blir det en utfordring for Isak å finne fritidsaktiviteter som er tilpasset han og barn som han. Barn med spesielle behov. Isak forstår ikke regler i lagspill så godt. Hans fysikk gjør at han ikke kan gjøre de samme fysiske øvelsene som andre barn. Og han kan bli satt ut av andre barns usagte regler og sosiale spill. Og noen ganger kan mange barn eller høy lyd få han til bli engstelig, eller trekke seg vekk. Han må øve mange flere ganger enn andre barn for å lære seg nye ting. Men gleden over å være med, gjøre ting sammen med andre, lære nye ting, og som nevnt mestre, den står ikke tilbake for andre barn.

Men derfor hadde det vært fint om det hadde vært et tilbud til Isak her på Radøy. Et aktivitetstilbud tilpasset de barna som må ha en litt annerledes aktivitet enn det som er tilbudt gjennom de ordinære fritidstilbudene. Og da spesielt idrettstilbud.

Ofte blir gjerne barn med spesielle behov mye stillesittende. Når det ikke er organiserte tilbud som passer til barna våre, blir det i en travel hverdag ofte lett for at TV og Ipad blir den enkle løsningen i travle familier. Og ofte blir resultatet overvekt, en utfordring for både barn og voksne med spesielle behov. Barn som Isak kan ikke bare sendes ut i gaten for å leke. Han må ha en voksen til å passe på seg uansett hvor han er. Han kan ikke sendes på en fritidsaktivitet alene. Han må ha en voksen som kan veilede og forklare. Og som kan hjelpe han med å utføre aktiviteter, og lære nye.

Og derfor ønsker vi oss et idrettstilbud der Isak, og andre barn i hans situasjon, kan komme og være med på ulike fysiske aktiviteter litt på egne premisser. Og det finnes nok mange barn som føler de ikke passer inn i den vanlige organiserte idretten.

Hva med å få til et tilbud med allidrett eller lignende, som kan være et særtilbud for disse barna? Et tilbud der de kan få prøve seg på litt ulike idretter, øvelser, og kanskje kan man klare å finne en konkurranse de kan være med på. Tror ingen blir mer stolt over å både delta, og kanskje «vinne» en medalje, i en konkurranse, enn disse barna som sjelden når opp til sine jevnaldrende.

Isak er så heldig at han har klart å henge med, på sin måte, i turngruppen på Sletta siden han gikk på Knøttetrimmen da han var liten. Men ikke alltid har det vært lett å få han til å være med hverken på trening, eller den store og litt skumle oppvisningen. Men i all verden så stolt han har vært når oppvisningen er unnagjort, skryten er mottatt, og isen og brusen er inntatt. Han har vært med, og han har mestret.

Jeg vet også at idrettslagene er tuftet på frivillighet, og at man er avhengig av foreldre som stiller opp som trenere. Men akkurat i en sånn gruppe tror jeg ofte vi foreldre har en travel nok hverdag med

barnet vårt. Og oftest er det vi som er med for å hjelpe og motivere barnet i en aktivitet. Og derfor trenger vi hjelp til å starte og drive et slikt tilbud. Kan Manger Idrettslag klare å få til en sånn aktivitet? Gjerne burde kommunen også vært med å bidra?

Så til dere i Manger Idrettslag, kan dere være så snill å se på om det er mulig til å finne plass til et slikt tilbud her i nærmiljøet vårt? Kanskje det finnes kompetanse og hjelp å finne et sted i idrettsforbundet som kan fortelle hvilke alternativer som finnes, og hvordan det evt. kan gjennomføres. Kanskje dere kan klare å aktivisere de barna som faller utenfor de ordinære tilbudene.

Så kan vi bare håpe og ønske oss en positiv tilbakemelding.

Med vennlig hilsen Isak og mamma Pia Sjursen-Daae